

(ט) וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת

יִצְחָק בֶּן-אַבְרָהָם

אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת-יִצְחָק:

(כ) וַיְהִי יִצְחָק

בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה

בְּקָהְלוֹ

אֶת-רַבְּקָה

בַּת-בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי

מִפְּדַן אֲרָם

אָחוֹת לִבְנֵי הָאֲרָמִי

לֹא לְאִשָּׁה:

(כא) וַיַּעֲתֵר יִצְחָק

לֵה'

לְנִכְחַ אִשְׁתּוֹ

כִּי עָקְרָהּ הָיָה

וַיַּעֲתֵר לֹא ה'

וַתֵּהֵר רַבְּקָה אִשְׁתּוֹ:

(כב) וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים

בְּקָרְבָּה

וַתֵּאמֶר

אִם-בֶּן

לְמָה זֶה אֲנֹכִי

וַתֵּלֶךְ

לְדָרֶשׁ

אֶת-ה':

(כג) וַיֹּאמֶר ה' לָהּ

שְׁנֵי גִיּוֹם

בְּבִטְנָךְ

וּשְׁנֵי לְאֻמִּים

און די זענען די קינדער

פון יצחק דער זוהן פון אברהם

אברהם האט געבוירן דעם יצחק

און יצחק איז געווען

אלט פערציג יאהר

ווען ער האט גענומען

די רבקה

די טאכטער פון בתואל הארמי

פון פדן ארם

די שוועסטער פון לבן הארמי

צו איהם צו א ווייב

און יצחק האט אסאך געבעטן

צום אויבערשטן

צו אנטקעגן זיין ווייב

ווייל זי איז א עקרה

און דער אויבערשטער איז געווארן איבערגעבעטן צו איהם

און זיין ווייב רבקה איז געווארן טראגענדיג

און די קינדער האבן זיך געשטויסן

אין איהר

און זי האט געזאגט

אויב אזוי (אז ס'איז שווער צו האבן קינדער)

צו וואס דארף איך דאס

און זי איז געגאנגען

צו פארשטן

צו דער אויברשטער (ביי די ישיבה פון שם)

און דער אויבערשטער האט געזאגט צו איהר

צוויי פעלקער

זענען דא אין דיר

און צוויי קעניגרייכן

פון דיר (פון דיינע געדערעם)	ממעיד
וועלן זיך צושיידן	יפרדו
און איין קעניגרייך	ולאם
פון דער צווייטער קעניגרייך	מלאם
וועט זיך שטארקן	יאמין
און דער עלטערער	ורב
וועט דינען	יעבד
דעם יונגערער	צעיר:
און ס'איז פיהל געווארן איהרע טעג	כד) וימלאו ימיה
צו געבוירן	לקדת
און אט איז א צווילינג	והנה תומם
אין איהר	בבטנה:
און דער ערשטער איז ארויס	כה) ויצא הראשון
א רויטער	אדמוני
אינגאנצן	כלו
אזוי ווי א האריגער מאנטל	פאדדת שער
און זיי האבן גערופן זיין נאמען	ויקראו שמו
עשו	עשו:
און נאך דעם	כו) ואחרי-כן
איז ארויס זיין ברודער	יצא אחיו
און זיין האנט האט אנגעכאפט	וידו אחות
אין די טריט פון עשו	פעקב עשו
און ער האט גערופן זיין נאמען	ויקרא שמו
יעקב	יעקב
און יצחק	ויצחק
איז אלט געווען זעכציג יאהר	בן-ששים שנה
ווען ער האט זיי געבוירן	בלדת אתם:
און די יונגע זענען גרויס געווארן	כז) ויגדלו הנערים
און עשו איז געווען	ויהי עשו

איש ידע ציד

איש שדה

יעקב

איש תם

ישב אהלים:

כח) ויאָהב יצחק

את-עשו

בי-ציד בפיו

ורבקה אהבת את-יעקב:

כט) ויָזר יעקב

נזיר

ויבא עשו

מן-השדה

והוא עיף:

ל) ויאמר עשו

אל-יעקב

הלעיטני נא

מן-האדם האדם הזה

בי עיף אנכי

על-בן

קרא-שמו

אָדום:

לא) ויאמר יעקב

מכרה כיום

את-בכרתיך

לי:

לב) ויאמר עשו

הנה אנכי הולך למות

ולמה-זה לי בכרה:

א מענטש וואס ער ווייסט צו פאנגען

א מענטש פון פעלד

און יעקב

איז געווען א מענטש גאנץ א ערליכער

וואס זיצט ביי די געצעלטן פון תורה

און יצחק האט ליב געהאט

דעם עשו

ווייל געפענגעניש איז אין זיין מויל

און רבקה האט ליב געהאט דעם יעקב

און יעקב האט געקאכט

א געקעכטן

און עשו איז געקומען

פון פעלד

און ער איז געווען מיד פון הרגענען

און עשו האט געזאגט

צו יעקב

איך בעט דיר זופ מיר אהן

פון די רויטע רויטע

ווייל איך בין מיד

דעריבער

האט ער גערופען זיין נאמען

אדום

און יעקב האט געזאגט

פארקויף מיר אזוי ווי דער טאג איז קלאר

דיין בכורה

צו מיר

און עשו האט געזאגט

אט איך גיי דאך שטארבן

און צו וואס דארף איך די בכורה

לג) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

הַשְׁבֵּעָה לִּי

כִּיּוֹם

וַיִּשָּׁבַע לוֹ

וַיִּמָּכֶר

אֶת-בְּכֹרְתוֹ

לְיַעֲקֹב:

לד) וַיַּעֲקֹב

נָתַן לְעֵשָׂו

לֶחֶם

וּנְזִיד עֲדָשִׁים

וַיֹּאכֹל

וַיִּשָּׁתֵּ

וַיָּקָם

וַיֵּלֶךְ

וַיִּבֹז עֵשָׂו אֶת-הַבְּכֹרָה:

א) וַיְהִי רָעָב

בְּאֶרֶץ

מִלְכָּד הָרָעָב הָרָאשׁוֹן

אֲשֶׁר הָיָה

בִּימֵי אֲבֹרָהִם

וַיֵּלֶךְ יִצְחָק

אֶל-אֲבִימֶלֶךְ

מֶלֶךְ-פְּלִשְׁתִּים

גִּרְרָה:

ב) וַיֵּרָא אֵלָיו ה'

וַיֹּאמֶר

אֶל-תִּרְדּוּ מִצְרַיִמָּה

שָׁכֵן בְּאֶרֶץ

און יעקב האט געזאגט

שווער צו מיר

אזוי ווי דער טאג איז קלאר

און ער האט געשוואוירן צו איהם

און ער האט פארקויפט

זיין בכורה

צו יעקב

און יעקב

האט געגעבן צו עשו

ברויט

און א געקעכטן פון לינזן

און ער האט געגעסן אן זיך וואשן

און ער האט געטרונקען אן א ברכה

און ער איז אויפגעהויבן אן געבענטשט

און ער איז געגאנגען אן געקושט די מזוזה

און עשו האט פארשעמט די בכורה

און ס'איז געווען א הונגער

אין די לאנד

א חוץ דעם ערשטן הונגער

וואס איז געווען

אין די טעג פון אברהם

און יצחק איז געגאנגען

צו אבימלך

דער קייסער פון פלשתים

צו גרר

און דער אויבערשטער האט זיך באוויזן צו איהם

און ער האט געזאגט

דו זאלסט נישט אראפנידערן קיין מצרים

רוה אין די לאנד

אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

ג) גֹּדֵר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת

וְאֶתְּיָה עִמָּךְ

וְאֶבְרָכְךָ

כִּי לְךָ וְלִזְרַעְךָ

אֶתֵּן

אֶת-כָּל-הָאֲרֶצֶת הָאֵל

וְהַקְמֹתִי

אֶת-הַשִּׁבְעָה

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

לְאַבְרָהָם אָבִיךָ:

ד) וְהִרְבֵּיתִי

אֶת-זֶרְעֶךָ

כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

וְנָתַתִּי לִזְרַעְךָ

אֶת כָּל-הָאֲרֶצֶת הָאֵל

וְהִתְבָּרַכּוּ

בְּזֶרְעֶךָ

כָּל גּוֹי הָאֶרֶץ:

ה) עַקֵּב

אֲשֶׁר-שָׁמַע אַבְרָהָם

בְּקֹלִי

וַיִּשְׁמַר מִשְׁמִרָתִי

מִצֹּתִי

חֲקֹתִי

וְתוֹרָתִי:

[שְׁנִי]

ו) וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵרָה:

ז) וַיִּשְׁאַל אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם

וּואם איך וועל זאגן צו דיר

וואוין אין די לאנד

און איך וועל זיין מיט דיר

און איך וועל דרך בענטשן

ווייל צו דיר און צו דיינע קינדער

וועל איך געבן

די אלע לענדער

און איך וועל אויפשטעלן (מקיים זיין)

די שבועה

וואס איך האב געשוואוירן

צו דיין טאטע אברהם

און איך וועל פארמערן

דיינע קינדער

אזוי ווי די שטערן פון הימל

און איך וועל געבן צו דיינע קינדער

די אלע לענדער

און זיי ועלן וועלן זיך בענטשן

אין דיינע קינדער

די אלע פעלקער פון די לאנד

ווייל

וואס אברהם האט צוגעהערט

אין מיין קול

און ער האט אפגעהיטן מיין אפהיטונג

מיינע מצות

מיינע געזעצען

און מיינע לערנונגען

און יצחק איז געזעסן אין גרר

און די מענטשן פון דעם ארט האבן געפרעגט

לְאִשְׁתּוֹ

וַיֹּאמֶר

אֲחֵתִי הוּא

כִּי יָרָא לְאִמּוֹ

אֲשֶׁתִּי

פֶּן-יִהְיֶהנִי

אֶנְשֵׁי הַמָּקוֹם

עַל-רִבְקָה

כִּי טוֹבֶת מְרָאָה הוּא:

ח (וַיְהִי

כִּי-אָרְכוּ-לוֹ שָׁם

הַיָּמִים

וַיִּשְׁקֶה אַבְיִמֶלֶךְ

מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים

בְּעַד הַחֲלוֹן

וַיֵּרָא

וַהֲנִה יִצְחָק מִצַּחֲקוֹ

אֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ:

ט (וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ

לְיִצְחָק

וַיֹּאמֶר

אֵךְ

הִנֵּה אֲשֶׁתְּךָ הוּא

וְאֵיךְ אֶמְרָתְךָ

אֲחֵתִי הוּא

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק

כִּי אֶמְרָתִי

פֶּן-אָמוּת

עָלַיָּה:

וועגן זיין ווייב

און ער האט געזאגט

אז זי איז מיין שוועסטער

ווייל ער האט מורא געהאט צו זאגן

אז זי איז מיין ווייב

טאמער זיי וועלן מיר הרג'ענען

די מענטשן פון דעם ארט

וועגן רבקה

ווייל זי האט א שיינעם אויסזעהן

און ס'איז געווען

אז עס האט זיך פארלענגערט צו איהם דארט

די טעג

און אבימלך האט געקוקט

דער קייסער פון פלשתים

דורך דעם פענסטער

און ער האט געזעהן

און אט יצחק פריידט זיך

מיט זיין ווייב רבקה

און אבימלך האט גערופן

צו יצחק

און ער האט געזאגט

נאר

אט איז זי דאך דיין ווייב

און ווי אזוי האסטו געזאגט

אז זי איז מיין שוועסטער

און יצחק האט געזאגט צו איהם

ווייל איך האב געזאגט (געטראכט)

טאמער וועל איך שטארבן

וועגן איר

(י) וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

מֶה-זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ

כְּמַעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם

אֶת-אִשְׁתְּךָ

וְהִבֵּאתָ עָלֵינוּ

אָשָׁם:

(יא) וַיְצוּ אֲבִימֶלֶךְ

אֶת-כָּל-הָעָם

לֵאמֹר

הִנֵּנִי

בְּאִישׁ הַזֶּה

וּבְאִשְׁתּוֹ

מוֹת יוּמָת:

(יב) וַיִּזְרַע יִצְחָק

בְּאֶרֶץ הַחֹוּא

וַיִּמְצָא

בִּשְׁנָה הַחֹוּא

מֵאֵה שְׁעָרִים

וַיִּבְרַכְהוּ ה':

[שְׁלִישִׁי]

(יג) וַיִּגְדֵּל הָאִישׁ

וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וַיִּגְדֵּל

עַד כִּי-גָדֵל מְאֹד:

יֵד (וַיְהִי-לֹ

מִקְנֶה-צֹאן

וּמִקְנֶה בָקָר

וַעֲבָדָה רַבָּה

וַיִּקְנֹאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים:

טו) וְכָל-הַבְּאֵרֹת

אֹן אֲבִימֶלֶךְ הָאֵם גַּעְזֹאגַט

וואס איז דאס וואס דו האסט געמאכט צו אונז

איינער פון פאלק האט כמעט חתונה געהאט

מיט דיין ווייב

און דו וואלסט געברענגט אויף אונז

א שולד

און אבימלך האט אנגעזאגט

דער גאנצער פאלק

אזוי צו זאגן

דער וואס רירט אהן

אין דעם מענטש

און (אדער) אין זיין ווייב

טויטן וועט ער געטויט ווערן

און יצחק האט איינגעזייעט

אין יענע לאנד

און ער האט געטראפן

אין יענעם יאהר

הונדערט שאצונגען

און דער אויבערשטער האט איהם געבענטשט

שלישי

און דער מענטש איז גרויס געווארן

און ער איז געגאנגען גרעסער און גרעסער

ביז ער איז זייער גרויס געווארן

און ס'איז געווען צו איהם

א קויפונג פון שאף

און א קויפונג פון רינדער

און פיהל ארביט

און די פלשתים האבן איהם מקנא געווען

און די אלע ברונעס'ס

אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו

בִּימֵי אֲבֹרָהֶם אָבִיו

סִתְמוּם פְּלִשְׁתִּים

וַיְמָלְאוּם

עֶפֶר:

טז) וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

אֶל-יִצְחָק

לֵךְ מֵעַמָּנוּ

כִּי-עֲצַמְתָּ

מִמָּנוּ

מְאֹד:

יז) וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק

וַיַּחֲזֵן

בְּנַחַל-גֶּרָר

וַיָּשָׁב שָׁם:

יח) וַיָּשָׁב יִצְחָק

וַיַּחְפֹּר

אֶת-בְּאֵרֵת הַמַּיִם

אֲשֶׁר חָפְרוּ

בִּימֵי אֲבֹרָהֶם אָבִיו

וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים

אַחֲרֵי מוֹת אֲבֹרָהֶם

וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת

כְּשִׁמּוֹת

אֲשֶׁר-קָרָא לָהֶן אָבִיו:

יט) וַיַּחְפֹּרוּ עֲבָדֵי-יִצְחָק

בְּנַחַל

וַיִּמְצְאוּ-שָׁם

בְּאֵר מַיִם חַיִּים:

וואס די קנעכט פון זיין טאטע האבן געגראבן

אין די טעג פון זיין טאטע אברהם

האבן די פלשתים פארשטאפט

און זיי האבן זיי אנגעפילט

מיט ערד

און אבימלך האט געזאגט

צו יצחק

גיי אוועק פון אונז

ווייל דו ביסט שטארק געווארן

פון אונז

זייער

און יצחק איז אוועק פון דארט

און ער האט גערוהט

אין דעם טאהל פון גרר

און ער האט דארטן געזעסן

און יצחק האט זיך צוריקגעקערט

און ער האט געגראבן

די ברונעם'ס וואסער

וואס זיי האבן געגראבן

אין די טעג פון זיין טאטע אברהם

און די פלשתים האבן זיי פארשטאפט

נאכ דעם וואס אברהם איז געשטארבן

און ער האט גערופען צו זיי נעמען

אזוי ווי די נעמען

וואס זיין טאטע האט גערופן צו זיי

און די קנעכט פון יצחק האבן געגראבן

אין דעם טאהל

און זיי האבן געטראפן דארט

א ברונעם פון קוואל וואסער

(כ) וַיִּרְיֹבוּ רֵעֵי גִרָּר

עִם-רֵעֵי יִצְחָק

לְאִמּוֹ

לָנוּ הַכּוֹמִים

וַיִּקְרָא

שֵׁם-הַבָּאָר

עֵשֶׂק

כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ:

(כ) וַיִּחַפְּרוּ

בָּאָר אַחֲרֵת

וַיִּרְיֹבוּ

גַּם-עָלֶיהָ

וַיִּקְרָא שְׁמָהּ

שְׁמֹנָה:

(כב) וַיַּעֲתֵק מִשֵּׁם

וַיִּחַפֵּר

בָּאָר אַחֲרֵת

וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ

וַיִּקְרָא שְׁמָהּ

רַחֲבוֹת

וַיֹּאמֶר

כִּי-עָתָה

הִרְחִיב ה' לָנוּ

וַפְּרִינוּ בְּאֶרֶץ:

[רביעי]

(כג) וַיַּעַל מִשֵּׁם

בָּאָר שֶׁבַע:

(כד) וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ה'

בְּלִלְכָה הַחֹמָה

און די פאסטעכער פון גרר האבן זיך געקריגט

מיט די פאסטעכער פון יצחק

אזוי צו זאגן

צו אונז איז די וואסער

און ער האט גערופן

דעם נאמען פון די ברונעם

עשק

ווייל זיי האבן זיך געקריגט מיט איהם

און זיי האבן געגראבן

א אנדערע ברונעם

און זיי האבן זיך געקריגט

אויך אויף איר

און ער האט גערופן איהר נאמען

שמונה

און ער האט זיך אוועק גערוקט פון דארט

און ער האט געגראבן

א אנדערע ברונעם

און זיי האבן זיך נישט געקריגט אויף איר

און ער האט גערופן איהר נאמען

רחובות

און ער האט געזאגט

ווייל יעצט

האט דער אויבערשטער דערברייטערט צו אונז

און מיר וועלן זיך פרוכטבערן אין די לאנד

און ער איז ארויף פון דארט

אין באר שבע

און דער אויבערשטער האט זיך באוויזן צו איהם

אין יענע נאכט

און ער האט געזאגט	וַיֹּאמֶר
איך בין דער ג-ט פון דיין טאטע אברהם	אָנְכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ
דו זאלסט נישט מורא האבן	אַל-תִּירָא
ווייל איך בין מיט דיר	כִּי-אִתְּךָ אָנְכִי
און איך וועל דיר בענטשן	וּבִרְכָּתִיךָ
און איך וועל מערן	וְהִרְבִּיתִי
דיינע קינדער	אֶת-יִרְעָךָ
פון וועגן אברהם מיין קנעכט	פֶּעֶבֹר אַבְרָהָם עַבְדִּי:
און ער האט געבויט דארט א מזבח	כֹּה) וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ
און ער האט אויסגערופן	וַיִּקְרָא
אין דעם נאמען פון דער אויבערשטער	בְּשֵׁם ה'
און ער האט דארט אויפגעשטעלט	וַיִּט-שָׁם
זיין געצעלט	אֶחָד
און די קנעכט פון יצחק האבן געגראבן דארטן	וַיִּכְרוּ-שָׁם עַבְדֵי-יִצְחָק
א ברונעם	בְּאֵר:
און אבימלך	כז) וַאֲבִימֶלֶךְ
איז געגאנגען צו איהם	הִלָּךְ אֵלָיו
פון גרר	מִגֶּרָר
און א קבוצה (גרופע) פון זיינע חברים	וְאַחֲזֵת מִרְעָהוּ
און פיכול	וּפִיכֹל
דער האר פון זיינע מיליטער	שׂר-צָבָאוֹ:
און יצחק האט געזאגט צו זיי	כז) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק
פארוואס זענען איהר געקומען צו מיר	מֵדוּעַ בָּאתֶם אֵלָי
און איהר האט מיר דאך פיינט	וְאַתֶּם שָׂנְאתֶם אֹתִי
און איהר האט מיר אוועק געשיקט	וּתְשַׁלְּחוּנִי
פון אייך	מֵאַתְכֶּם:
און זיי האבן געזאגט	כח) וַיֹּאמְרוּ
אז געזעהן האבן מיר געזעהן	רָאוּ רְאִינוּ
אז דער אויבערשטער איז געווען מיט דיר	כִּי-הָיָה ה' עִמָּךְ

וְנֹאמָר

תְּהִי נָא אֵלֶּה

בִּינוֹתֵינוּ

בִּינוֹנוּ

וּבִינָךְ

וְנִבְרָתָה בְּרִית

עִמָּךְ:

כַּט) אִם-תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ

רָעָה

כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעֶנּוּךְ

וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ

רַק-טוֹב

וְנִשְׁלַחְךָ

בְּשָׁלוֹם

אֲתָה עֲתָה

בְּרוּךְ ה':

[חמישי]

ל) וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה

וַיֵּאכְלוּ

וַיִּשְׁתּוּ:

לֹא) וַיִּשְׁבִּימוּ

בְּבִקְרָה

וַיִּשְׁבְּעוּ

אִישׁ לְאָחִיו

וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק

וַיָּלְכוּ מֵאֵתוֹ

בְּשָׁלוֹם:

לב) וַיְהִי

בַּיּוֹם הַהוּא

און אונז האבן געזאגט

אז ס'זאל יעצט זיין די שבועה

וואס איז צווישן אונז (פון אמאדעל)

צווישן אונז

און צווישן דיר

און מיר וועלן שניידן א בונד

מיט דיר

אויב דו וועסט מאכן מיט אונז

שלעכטס

אזוי ווי אונז האבן דיר נישט אנגעריהרט

און אזוי ווי מיר האבן געמאכט מיט דיר

נאר גוטס

און מיר האבן דיר אוועק געשיקט

מיט פרידן

זאלסטו יעצט אויך אזוי מאכן

דער געבענטשטער פון דער אויבערשטער

חמישי

און ער האט געמאכט צו זיי א סעודה

און זיי האבן געגעסן

און זיי האבן געטרינקען

און זיי זענען אויפגעשטאנען פריה

אינדערפרי

און זיי האבן געשוואוירן

איינער צו דעם אנדערן

און יצחק האט זיי אוועק געשיקט

און זיי זענען געגאנגען פון איהם

מיט פרידן

און ס'איז געוועהן

אין יענעם טאג

וַיָּבֹאוּ עִבְדֵי יִצְחָק

וַיַּגִּדּוּ לוֹ

עַל-אֲדֹת הַבָּאָר

אֲשֶׁר הָפְרוּ

וַיֹּאמְרוּ לוֹ

מִצָּאֵנוּ מָיִם:

לֵג) וַיִּקְרָא אֹתָהּ

שִׁבְעָה

עַל-בֶּן

שֵׁם-הָעִיר

בָּאָר שִׁבְעָה

עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

לֵד) וַיְהִי עָשׂוּ

בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה

וַיִּקַּח אִשָּׁה

אֶת-יְהוּדִית

בֵּת-בָּאָרִי הַחֲתָי

וְאֶת-בְּשִׁמַּת

בֵּת-אֵילָן הַחֲתָי:

לֵה) וַתִּהְיֶינָּה ֹ

מִנְתַּת רוּחַ

לִיִּצְחָק וּלְרַבִּקָּה:

א) וַיְהִי

כִּי-זָקֵן יִצְחָק

וַתִּבְרָאֵין ֹ עֵינָיו

מִרְאֵת

וַיִּקְרָא

אֶת-עָשׂוּ

בֶּנּוֹ הַגָּדֹל

און די קנעכט פון יצחק זענען געקומען

און זיי האבן געזאגט צו איהם

אויף וועגן דעם ברונעם

וואס זיי האבן געגראבן

און זיי האבן געזאגט צו איהם

אונז האבן געטראפן וואסער

און ער האט איהר גערופן

שבעה

דעריבער

איז דער נאמען פון די שטאט

באר שבע

ביז דעם (היינטיגן) טאג

און עשו איז געווען

אלט פערציג יאהר

און ער האט גענומען א ווייב

די יהודית

די טאכטער פון בארי דער חתי

און די בשמת

די טאכטער פון אילון דער חתי

און זיי זענען געוועהן

א ווידערשפעניגער גייסט

צו יצחק און צו רבקה

און ס'איז געווען

אז יצחק איז אלט געווארן

און ס'איז טונקל געווארן זיינע אויגן

פון זעהן

און ער האט גערופן

דעם עשו

זיין גרעסערער זוהן

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

בְּנִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

הַנִּנִּי:

(ב) וַיֹּאמֶר

הַנִּה-נָא זִכְנֹתַי

לֹא יִדְעֹתַי

יוֹם מוֹתִי:

(ג) וַעֲתָה

שָׂא-נָא

כִּלְיֶיךָ

תִּלְיֶיךָ

וְכִשְׁתֵּךְ

וַצֵּא הַשָּׂדֶה

וַצִּוְדָה לִי

צִוְדָה :

(ד) וַעֲשֵׂה-לִי

מִטְעָמִים

כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי

וְהִבִּיֵּאתָ לִי

וְאִכְלָה

בְּעֵבוֹר

תִּבְרָכְךָ נַפְשִׁי

בְּמִרְמָה אֲמוֹת:

(ה) וְרִבְקָה שָׁמַעַת

בְּדָבָר יִצְחָק

אֶל-עֵשָׂו בְּנוֹ

וַיִּלְךָ עֵשָׂו

הַשָּׂדֶה

און ער האט געזאגט צו איהם

מיין זוהן

און ער האט געזאגט צו איהם

אט בין איך

און ער האט געזאגט

אט איך בין שוין יעצט אלט

איך ווייס נישט

דעם טאג וואס איך וועל שטארבן

און יעצט

איך בעט דרך שארף אהן

דיינע כלים

דיין שווערד

און דיין בויגן

און גיי ארויס אין פעלד

און פאנג צו מיר

א געפענגעניש

און מאך צו מיר

געשמאקע עסן

אזוי ווי איך האב ליב

און ברענג דאס צו מיר

און איך וועל עסן

פון וועגן

מיין לייב זאל דיר בענטשן

איידער איך וועל שטארבן

און רבקה האט געהערט

ווי יצחק האט גערעדט

צו זיין זוהן עשו

און עשו איז געגאנגען

אין פעלד

לְצוּד צִיד	צו פאנגען א געפענגעניש
לְהָבִיא:	צו ברענגען
ו) וְרִבְקָה אָמְרָה	און רבקה האט געזאגט
אֶל-יַעֲקֹב בְּנֵה	צו איהר זעהן יעקב
לֵאמֹר	אזוי צו זאגן
הִנֵּה שְׁמַעְתִּי	אט האב איך געהערט
אֶת-אָבִיךָ	דיין טאטע
מִדְבָּר	רעדט
אֶל-עֲשׂוֹ אֲחִיךָ	צו דיין ברודער עשו
לֵאמֹר:	אזוי צו זאגן
ז) הָבִיָּאָה לִי	ברענג צו מיר
צִיד	א געפענגעניש
וַעֲשֵׂה-לִי	און מאך צו מיר
מִטְעָמִים	געשמאקע עסן
וְאִכְלָה	און איך וועל עסן
וְאִבְרָכְכָּה	און איך וועל דיר בענטשן
לִפְנֵי ה'	פאר דער אויבערשטער
לִפְנֵי מוֹתִי:	פאר מיין שטארבן
ח) וְעָתָה	און יעצט
בְּנִי	מיין זעהן
שְׁמַע בְּקוֹלִי	הער צו אין מיין קול
לְאֲשֶׁר אָנִי מְצֹנָה אֶתְּךָ:	צו דאס וואס איך זאג דיר אהן
ט) לָךְ-נָא	איך בעט דיר גיי
אֶל-הַצֹּאֵן	צו די שאף
וְקַח-לִי	און נעם צו מיר
מִשָּׁם	פון דארט
שְׁנֵי גִדִּי עֲזִים	צוויי יונגע ציגאלאך
טֹבִים	גוטע
וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם	און איך וועל זיי מאכן

מַטְעָמִים

לְאָבִיד

פֶּאָשֶׁר אָהֵב:

י) וְהִבֵּאתָ

לְאָבִיד

וְאָכַל

פֶּעֶבֶר

אֲשֶׁר יִבְרָכְךָ

לְפָנֵי מוֹתוֹ:

יא) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

אֶל-רַבֵּקָה אִמּוֹ

הֵן

עָשׂוֹ אָחִי

אִישׁ שָׂעִר

וְאָנֹכִי

אִישׁ חֶלֶק:

יב) אוֹלִי יְמֵשְׁנִי

אָבִי

וְהִיִּיתִי

בְּעֵינָיו

בְּמַתְעַתֵּעַ

וְהִבֵּאתִי עָלַי

קָלָלָה

וְלֹא בִרְכָה:

יג) וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ

עָלִי

קָלָלְתָּךְ

בְּנִי

אֵךְ שָׁמַע בְּקוֹלִי

געשמאקע עסן

צו דיין טאטע

אזוי ווי ער האט ליב

און דו זאלסט ברענגען

צו דיין טאטע

און ער וועט עסן

פון וועגן

וואס ער זאל דיר בענטשן

פאר זיין שטארבן

און יעקב האט געזאגט

צו זיין מאמע רבקה

דאך

מיין ברודער עשו

איז א האריגער מענטש עד כאן

און איך בין

א גלאטער מאן

טאמער וועט ער מיך אנטאפען

מיין פאטער

און איך וועל זיין

אין זיינע אויגען

אזוי ווי א שווינדלער

וועל איך ברענגין אויף מיר

א שעלטונג

און נישט א בענטשונג

און זיין מוטער האט געזאגט צו אים

אויף מיר (זאל זיין)

דיין שעלטונג

מיין זוהן

נאר הער צו אין מיין קול

וְלֹדֶךָ קַח-לִי:

(ד) וְיִלְדֶךָ

וְיִקַּח

וְיָבֵא

לְאִמּוֹ

וְתַעַשׂ אִמּוֹ

מִמְעַמִּים

כַּאֲשֶׁר אָהָב אָבִיו:

טו) וְתִקַּח רַבָּקָה

אֶת-בְּנֵי עִשָׂו

בְּנֵה הַגִּדְל

הַחֲמֹרֶת

אֲשֶׁר אֶתָּה

בְּכִית

וְתִלְבֹּשׁ

אֶת-יַעֲקֹב

בְּנֵה הַקֶּטָן:

טז) וְאֵת עֵרָת

גְּדֵי הָעִזִּים

הַלְבִּישָׁה

עַל-יָדָיו

וְעַל חֻלְתָּת

צִוְאָרָיו:

יז) וְתַתֵּן

אֶת-הַמְטָעִים

וְאֵת-הַלָּחִם

אֲשֶׁר עָשִׂתָּה

בְּיַד

יַעֲקֹב בְּנֵה:

און גיי נעם מיר

און ער איז געגאנגען

און ער האט גענומען

און ער האט געברענגט

צו זיין מוטער

און זיין מוטער האט געמאכט

געשמאקע שפייזען

אזוי ווי זיין פאטער האט ליב

און רבקה האט גענומען

די קליידער פון עשו

איר גרויסער זוהן

די גליסטיגע

וואס זענען מיט איר

אין הויז

און זי האט אנגעקליידט

דעם יעקב

איר זוהן דער קליינער

און די פעל

פון די (יונגע) ציגען

האט זי אנגעקליידעט

אויף זיינע הענט

און אויף די גלאטקייט

פון זיין האלדז

און זי האט געגעבען

די געמשאקע שפייזען

און דאס ברויט

וואס זי האט געמאכט

אין האנד

פון יעקב איר זוהן

און ער איז געקומען	יח) וַיָּבֹא
צו זיין פאטער	אֶל-אָבִיו
און ער האט געזאגט	וַיֹּאמֶר
מיין פאטער	אָבִי
און ער האט געזאגט	וַיֹּאמֶר
אט בין איך גרייט	הֲנִי
ווער ביסט דו מיין זוהן	מִי אַתָּה בְּנִי:
און יעקב האט געזאגט	יט) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
צו זיין פאטער	אֶל-אָבִיו
איך בין	אֲנִכִּי
עשו (איז)	עֵשָׂו
דיין בכור	בְּכֹרְךָ
איך האב געטוהן	עָשִׂיתִי
אזוי ווי דו האסט גערעדט	כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
צו מיר	אֵלַי
שטיי אויף איך בעהט דיך	קום-נָא
זיין	שָׁבָה
און עס	וְאָכְלָה
פון מיין פאנג	מִצִּידִי
וועגן	בְּעֹבֹר
דיין זעהל זאל מיך בענטשען	תְּבָרַכְנִי נַפְשִׁךָ:
און יצחק האט געזאגט	כ) וַיֹּאמֶר יִצְחָק
צו זיין זוהן	אֶל-בְּנוֹ
וואס איז דאס	מַה-זֶּה
אז דו האסט געאיילט	מִהֲרָתָּ
צו טרעפן	לְמִצָּא
מיין זוהן	בְּנִי
און ער האט געזאגט	וַיֹּאמֶר
ווייל ער האט געמאכט טרעפען	כִּי הִקְרָה

ה' אֱלֹהֶיךָ

לִפְנֵי:

כא) וַיֹּאמֶר יִצְחָק

אֵל-יַעֲקֹב

נָשָׂה-נָא

וַאֲמַשְׁדָּה בְּנִי

הֵאֱתָה זֶה

בְּנִי עָשׂו

אִם-לֹא:

כב) וַיֵּנֶשׁ יַעֲקֹב

אֵל-יִצְחָק

אָבִיו

וַיִּמְשָׁחוּ

וַיֹּאמֶר

הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב

וְהִדְרִים יָדֵי עָשׂו:

כג) וְלֹא הִכִּירוּ

בִּי-הָיוּ יָדָיו

בְּיַדִּי עָשׂו אָחִיו

שְׁעֵרֶת

וַיִּבְרַכְהוּ:

כד) וַיֹּאמֶר

אֱתָה זֶה בְּנִי עָשׂו

וַיֹּאמֶר אָנִי:

כה) וַיֹּאמֶר

הַנִּשָּׂה לִי

וַאֲבִלָּה

מִצִּיד בְּנִי

לְמַעַן

דיין באשעפער

פאר מיר

און יצחק האט געזאגט

צו יעקב

גענעהן איך בעהט דרך

און איך וועל דרך אנמאפען מיין זוהן

צו ביסט דו דער דאזיגער

מיין זוהן עשו

אויב נישט

און יעקב האט גענעהנט

צו יצחק

זיין פאטער

און ער האט אים אנגעמאפט

און ער האט געזאגט

די שטימע איז יעקב'ס שטימע

און די הענט זענען עשו'ס הענט

און ער האט אים נישט דערקענט

ווייל זיינע הענט זענען געוועהן

אזוי ווי די הענד פון זיין ברודער עשו

האריג

און ער האט אים געבענטשט

און ער האט געזאגט

ביסט דו דער דאזיגער מיין זוהן עשו

און ער האט געזאגט איך בין

און ער האט געזאגט

מאך גענעהנען צו מיר

און איך וועל עסען

פון מיין זוהנ'ס שפיז

פון וועגען

תְּבַרְכֶּהָ נַפְשִׁי

וַיֵּנֶשׁ-לוֹ

וַיֵּאכַל

וַיָּבֵא לוֹ יֵין

וַיִּשְׁתֶּה:

כּו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי

יִצְחָק אָבִיו

נְשָׁה-נָא

וַיִּשְׁקָה-לִּי בְּנִי:

כּז) וַיֵּנֶשׁ

וַיִּשָּׁק-לוֹ

וַיֵּרָח

אֶת-רִיחַ בְּגָדָיו

וַיְבָרְכֵהוּ

וַיֹּאמֶר

רָאה

רִיחַ בְּנִי

בְּרִיחַ שְׂדֵה

אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה':

[ששי]

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים

מִמַּל הַמַּשִּׁימִים

וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ

וְרַב דָּגָן

וּתִירֵשׁ

יַעֲבֹדוך עַמִּים

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָךְ

לְאֲמִים

חֹהֵה גְבִיר

מִיֵּין זַעֲהֵל זֹאֵל דִּיךְ בַּעֲנַטְשֵׁן

און ער האט אים געמאכט גענעהנען

און ער האט געגעסען

און ער האט אים געברענגט וויין

און ער האט געטרונקען

און ער האט געזאגט צו אים

זיין פאטער יצחק

גענעהן איך בעהט דרך

און גיב מיר א קיש

און ער האט גענעהנט

און ער האט אים געקושט

און ער האט געשמעקט

דעם גראך פון זיינע קליידער

און ער האט אים געבענטשט

און ער האט געזאגט

זעה

דער גראך פון מיין זוהן

איז אזוי ווי דער גראך פון דעם פעלד

וואס דער אויבערשטער האט אים געבענטשט

און דער באשעפער זאל דיר געבן

פון טוי פון הימעל

און פון די פעטען פון די ערד

און פיעל תבואה

און וויין

פעלקער זאלען דרך דינען

און עס זאלען זיך בוקען צו דיר

קעניגרייכען

זאלסט זיין א א האר

לאַחיך

וישתחוו לך

בני אִמֶךָ

אֶרְרִיךָ

אֶרֶר

וּמְבַרְכִיךָ

בְּרוּךְ

צו דייןע ברידער

און עס זאלען זיך בוקען צו דיר

די קינדער פון מוטער

די וואס שעלטען דיך

זאלען ווערן פארשאלטען

און די וואס בענטשען דיך

זאלען זיין געבענטשט